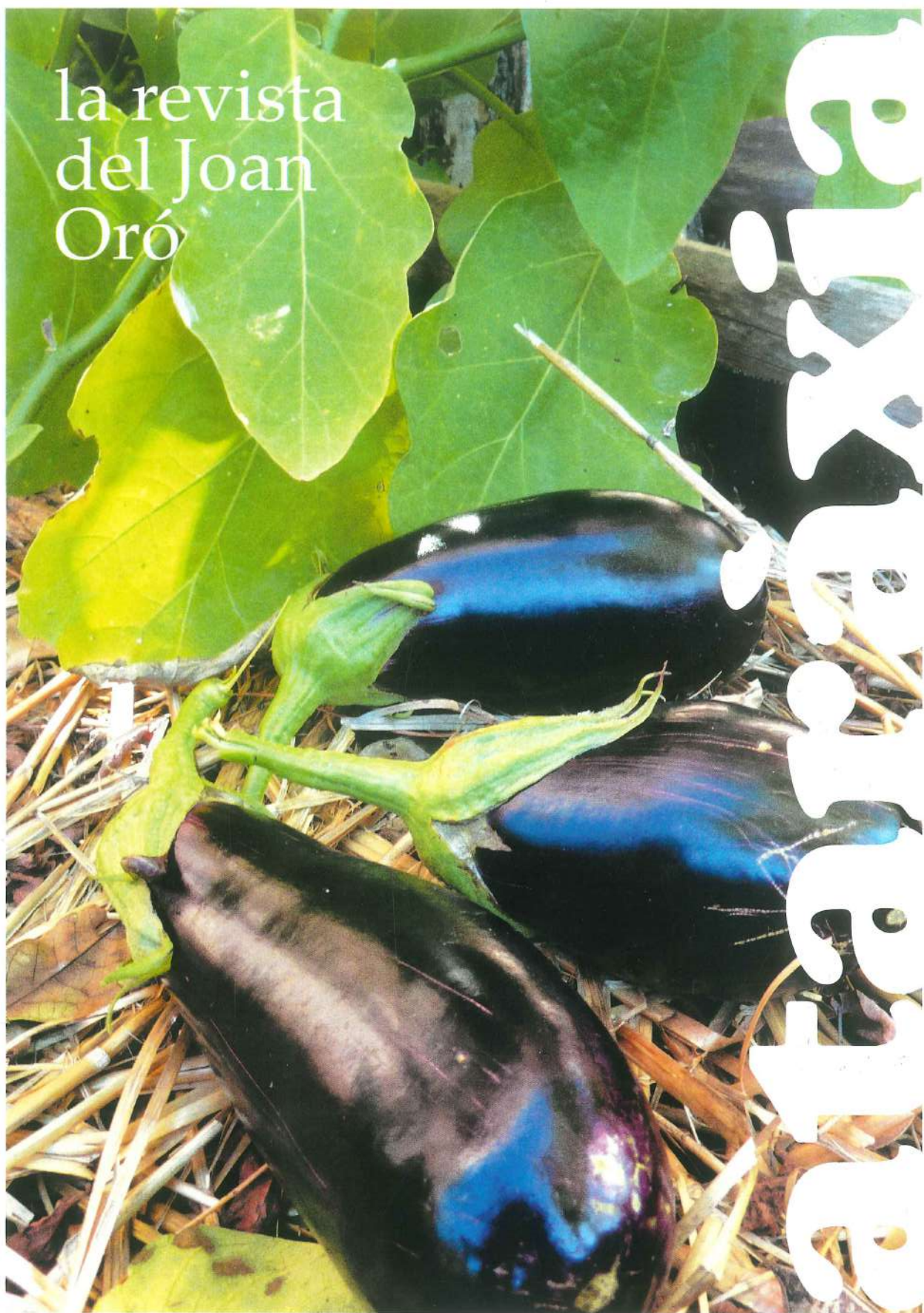

la revista
del Joan
Oró

Elixir de la vida

editorial

"Tot nen és un artista perquè no té por a equivocar-se" (Ken Robinson)

La noció de coneixement està transformant-se en una societat que es desenvolupa ràpidament. Cada vegada prenem més consciència de la importància d'educar alumnes capaços d'aprendre a aprendre, flexibles, competents en els fets de gestionar el seu propi coneixement i pensar de manera autònoma. La creativitat i les habilitats per adaptar-nos a noves situacions esdevenen competències imprescindibles.

L'escola més tradicional ha prioritzat la memòria i el pensament lògic en detriment de la creativitat i aquest model de poc ens serveix en un moment com l'actual.

La creativitat no és una assignatura ni està recollida com a tal en els currículums acadèmics. No obstant això, és una destresa essencial per al desenvolupament cognitiu de l'estudiant. Sovint es tendeix a considerar com una qualitat innata, exclusiva d'uns pocs, però nombrosos especialistes apunten que ser creatiu és patrimoni de tots i es pot aprendre i desenvolupar. Cal, però, treballar la iniciativa, la curiositat, espontaneïtat o intuïció dels nostres alumnes.

Els docents del nostre centre utilitzem diferents estratègies i recursos per desenvolupar el potencial creatiu dels alumnes. En aquest número de la revista Ataràxia se'n vol fer un ressò important. La diversificació de les metodologies didàctiques amb el treball per projectes; la mirada en la construcció de coneixement, en el saber escoltar i en l'enfortiment de relacions; el teatre; la continuïtat del nostre hort filosòfic; la producció textual; la composició de booktrailers; xerrades sobre el procés creatiu d'un curmetratge protagonitzat per una alumna del centre i d'una novel·la escrita per un exalumne... en són només algunes mostres. Que en gaudiu!

Bon estiu!

Emma Carreras Boladeras
Directora de l'institut

sumari

02 Editorial

03 Notícies

03 ESO

10 Batxillerat

12 Cicles

14 De tots

18 Avui destaquem

20 Productes d'aula

22 Opinió

22 Reflexions

27 Literatura

28 Mirades

30 Extraordinaris

ataràxia_juny_2013

Edita:

INS Joan Oró

Coordinadora de redacció:

Pilar de Cruz

Redactors:

Alumnes del centre

Tirada:

1.000 exemplars

Coordinador de disseny:

Miquel Matamoros

Disseny:

Alumnes d'arts gràfiques

DL: L-7555-1992

Foto de portada: Sílvia Porté

(productes ecològics de l'hort filosòfic del Joan Oró)

Aquesta revista no hauria estat possible sense el suport de l'AMPA

INSTITUT
JOAN ORÓ

Animac

1 DE MARÇ. L'alumnat d'ESO va gaudir dels curtmetratges d'animació de la mostra internacional de cinema d'animació ANIMAC, organitzada per la Paeria. Històries plenes de moviment, de color, de missatge....

Teatre en anglès

19 DE MARÇ. L'alumnat d'ESO ha pogut gaudir d'una obra de teatre en anglès, Teen Trials, a càrrec de la companyia Clever Pants.

Visitem una casa bioclimàtica

18 DE MARÇ. Alumnes de 1r d'ESO, com a activitat emmarcada en el projecte Renewable energies, van visitar una casa bioclimàtica a la partida de Rufeà. Van observar els diferents sistemes d'aprofitament passiu de l'energia i van reflexionar sobre aquesta opció de construcció d'habitatges. Hi ha accions que tenen cost zero i tots en podem sortir guanyant!

ESO NOTÍCIES

Anem al camp d'aprenentatge de Juneda

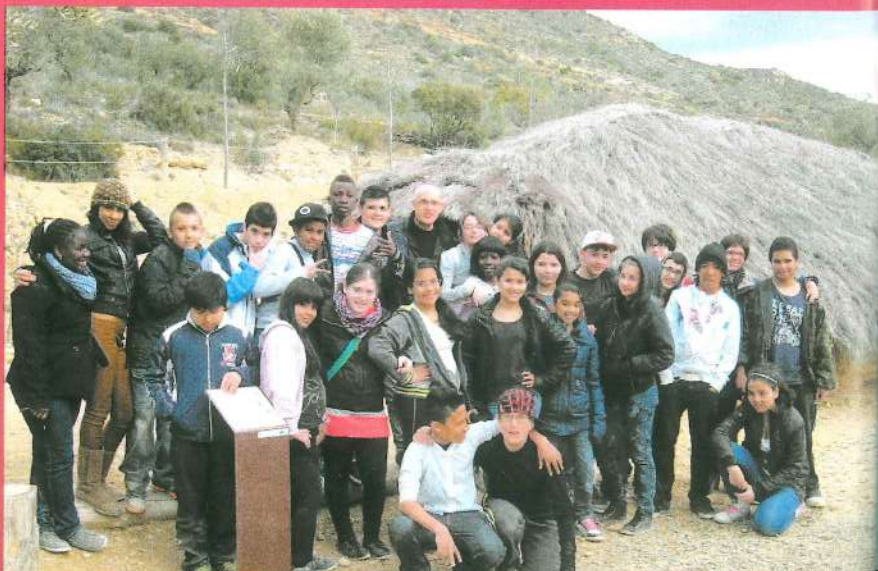
4 I 5 DE FEBRER. L'alumnat de 3r d'ESO del nostre institut va treballar i viure el crèdit de síntesi al camp d'aprenentatge de Les Obagues (Juneda) on va fer activitats pràctiques i d'experimentació sobre la mel, diversos animals domèstics, el cultiu de fruita dolça... Uns dies de convivència per treballar continguts curriculars en un entorn diferent.

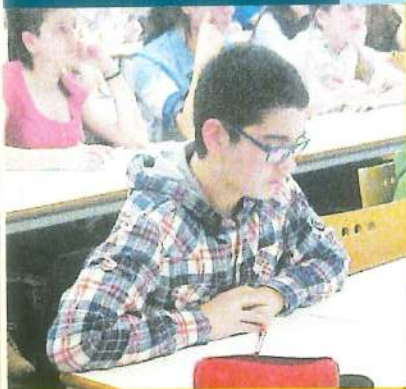

Camp d'aprenentatge de la Noguera

18 I 19 DE FEBRER. L'alumnat de 1r d'ESO va fer el crèdit de síntesi al camp d'aprenentatge de la Noguera, al voltant del magnífic paratge de Sant Llorenç de Montgai, i van treballar-hi la prehistòria, els mètodes arqueològics, les eines i instruments de l'època, les tècniques de pintura... Tot un cúmul de coneixement i d'experiència viscuda.

Premi de relat
breu Coca Cola

13 D'ABRIL. L'alumne Miquel Rodríguez, de 2n d'ESO, va participar en el tradicional Concurs de Joves Talents- Premi de Relat Curt Coca-Cola. Enhorabona!

Xerrada Banc d'Aliments de Lleida

L'alumnat de 4t d'ESO va assistir a una xerrada per conèixer l'entitat Banc d'Aliments. Des de l'institut volem sensibilitzar el nostre alumnat de la fam que es pateix al nostre entorn i de la possibilitat de la seva implicació activa en les situacions de pobresa i de fam.

Bastoners del Joan Oró a la festa major de Lleida

Durant els dies previs a l'onze de maig, per iniciativa del departament d'educació física i l'Associació Esportiva Joan Oró, alguns alumnes del centre van practicar durant hores i hores el ball de bastons, i finalment van actuar a la plaça de la Paeria durant els actes de la Festa Major. L'actuació va ser d'allò més reeixida. Felicitats a tot el grup i que continueu gaudint de les bones tradicions!

Ciència al carrer

25 DE MAIG. El nostre centre va participar amb molt d'èxit i entusiasme en la 7a edició del Dia de la Ciència al Carrer. En un primer espai, l'alumnat d'ESO del centre convidava tothom a experimentar i comprovar el volum d'una patata, el centre de gravetat o les propietats d'alguns materials sota pressió, entre altres "experiments". I en un segon espai el professor del nostre centre Laureà Huguet mostrava Les cinc formes de produir moviment a partir del corrent elèctric que ja va presentar en la trobada Science on Stage els dies 24-28 d'abril d'enguany, en què professors de tot Europa van compartir les millors pràctiques en l'ensenyament de la ciència.

Concert didàctic a l'Auditori de Lleida

5 DE MARÇ. L'alumnat de 3r i 1r d'ESO van assistir a un concert didàctic a l'auditori municipal Enric Granados. La banda simfònica de Lleida, sota la direcció d'Amadeu Urrea, va interpretar música de pel·lícules: Ennio Morricone (El bo, el lleig i el dolent), John Williams (Indiana Jones, La guerra de les galàxies), Hans Zimmer (Els pirates del Carib II), Alan Menken (Hèrcules), entre altres.

XIè certamen de lectura en veu alta

23 D'ABRIL. Vam participar en la novena edició del concurs de lectura en veu alta que organitza la Fundació Enciclopèdia Catalana i el Departament d'Ensenyament.

Hem de destacar la prime-

ra posició i classificació per a la fase semifinal de l'alumna Marina París, de 2n d'ESO. També van participar-hi Thais de Paira, Ester Sisó i Kevin Fatty en la categoria de 3-4t d'ESO.

16 DE FEBRER.

Un grup d'alumnes de 4t d'ESO, amb l'assessorament del professor de tecnologia, Laureà Huguet, van participar en la Firts Lego League, competició internacional de robòtica. L'experiència els va resultar molt positiva, interessant i, a més, es van posicionar en una merescuda i treballa-

da cinquena posició entre els participants de la demarcació de Lleida.

Participem en la First Lego League

Els grups de 2n i 4t d'ESO van assistir a les representacions teatrals a càrrec de la companyia Frec a Frec al CaixaForum. Aquesta companyia proposa situacions quotidianes amb què els nostres alumnes es van sentir identificats i que van permetre la reflexió. A més, els alumnes van poder interactuar amb els actors i ser protagonistes de la història.

Teatre a mida Frec a Frec

Els alumnes de 2n d'ESO visiten el museu de Lleida. Una passejada per l'Edat Mitjana.

corfbol

14 de març. Un bon grup d'alumnes d'ESO de l'Oró, juntament amb alumnes dels instituts Josep Lladonosa, Guidàvols, la Caparrella, Torrevicens, van participar en la XVa edició del campionat comarcal de corfbol al pavelló de Pardinyes. Les nostres categories: infantil, amb alumnes de 1r i 2n d'ESO, i cadet, amb alumnes de 3r i 4t d'ESO. Va ser una bona diada esportiva.

Futbol-7 femení

8 DE MAIG. Alumnes del nostre centre van participar en la vuitena edició del torneig de futbol-7 per equips de noies de l'ESO de diferents instituts de Lleida (Josep Lladonosa, Maria Rúbies, Joan Oró, Torrevicens A, Torrevicens B, Màrius Torres, Manuel de Montsuar, La Caparrella, Episcopal i Guindàvols). Una bona jornada esportiva i de convivència.

Premi a la classe més sostenible

gener 2013. La classe més sostenible és una iniciativa del projecte Agenda 21 i pretén, a manera de concurs, mantenir l'espai classe sense malbaratament energètic i amb criteris de sostenibilitat. El grup de 4t A va ser-ne el guanyador. El premi, un bon esmorzar en grup!

Xerrada de Pedro Berenguel, autor del llibre *La última plaga*

22 D'ABRIL. L'exalumne del nostre institut Pedro Berenguel va presentar la seva novel·la *La última plaga* a l'alumnat de 4t d'ESO i els va parlar sobre el procés de creació d'una obra escrita.

Participem en el Mercat de Tecnologia-2013

23 DE MAIG. Els nostres alumnes van participar en el Mercat de Tecnologia, dut a terme al Campus de Cap Pont de la UdL, amb dos projectes: Programació i control de robots mitjançant smartphone i Instal·lacions elèctriques domèstiques.

2 DE MAIG. L'alumnat de 4t d'ESO va participar en una sessió d'orientació en el nostre institut emmarcada dins el projecte d'acció tutorial i dirigida per la psicopedagoga del centre, Núria Sans. La particularitat d'aquesta taula rodona amb el títol de "Cicles i Batxillerat. Parlen els protagonistes" va consistir que els ponents eren alumnes del nostre centre amb diferents trajectòries acadèmiques en acabar l'ESO. D'aquesta forma van poder escoltar testimonis directes i resoldre dubtes molt propers.

Mòmies egípcies

GENER 2013. L'alumnat de 1r d'ESO va visitar l'exposició Mòmies Egípcies al CaixaForum de Lleida. Aquesta sortida complementava el treball per projectes Walk through history, que aquest l'alumnat va treballar, en què els nois i noies van viatjar al passat estudiant la prehistòria, Egipte, Grècia i Roma.

Programa Aquí en parlem

31 DE MAIG. Els alumnes de 4t va participar en la cloenda del programa Aquí en parlem, un projecte educatiu de prevenció del consum de drogues enfocat als centres educatius.

Es basa en el coneixement científic com a eix per a l'aprenentatge i la conscienciació dels joves davant de les drogues.

Tornem a participar en el programa ARCE

15, 16 i 17 DE MAIG. En aquesta ocasió, els alumnes de 4t van fer un intercanvi d'experiències, a Barcelona, amb els alumnes del centre d'Andújar IES Sierra Morena amb qui estem agermanats, dins dels programes de cooperació ARCE.

Van ser tres dies intensos. Vam compartir converses, estones de convivència, moltes activitats prèviament preparades des de Lleida i vam visitar Barcelona, les Rambles, la Barceloneta, la Boqueria, el Modernisme del Passeig de Gràcia, el Barri Gòtic, l'Eixample, la Sagrada Família...

Premi Joan Oró 2013.
Fase final
del concurs
d'enigmes

notícies BATXILLERAT

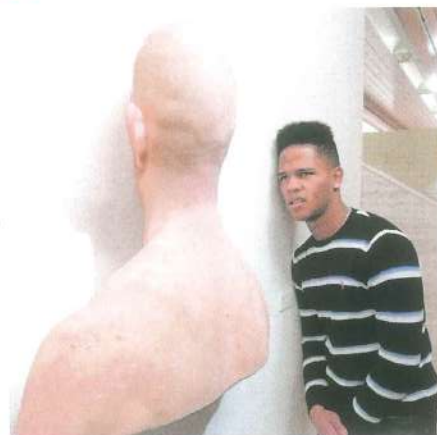
Subterrànies, sobreviure entre bombes

24 D'ABRIL. Els alumnes de 2n de batxillerat van veure l'obra de teatre Subterrànies, sobreviure entre bombes. Una obra que dóna veu a les dones que conformen dies de penúria, de memòria viva, de resistència i superació davant la brutalitat i la barbàrie. Una interpretació intimista i plena d'emotivitat.

L'exposició del pintor Antonio López

29 DE GENER. Els alumnes de batxillerat, en el marc de l'assignatura de filosofia, van gaudir de la visita guiada en l'exposició del pintor Antoni López i la col·lecció d'art contemporani a la Fundació Soriguer. Tot plegat per contemplar-ne la producció artística i provocar una reflexió posterior al voltant d'aspectes sobre el pensament filosòfic.

Participem en el joc de pistes al Turó de la Seu Vella

6 DE MAIG. Un grup de nois i noies de batxillerat del nostre centre juntament amb setze centres i instituts de Lleida van participar en la Gimcana Destí Europa, que va consistir en diverses proves per aconseguir els dotze estels de la bandera de la Unió.

S'han hagut de recórrer sis punts clau que feien referència als diferents moments de la història del Turó i de la Unió Europea. La Gimcana forma part del conjunt d'actes amb què Lleida celebra la Setmana

d'Europa.

Els nostres tigres beuen llet

Un grup d'alumnes de 1r i 2n de batxillerat va anar a veure l'obra de teatre, Els nostres tigres beuen llet, d'Albert Espinosa, al Teatre Nacional de Catalunya.

Durant el matí a la ciutat comtal, una instructiva passejada pel Museu d'Història de Catalunya.

13 DE FEBRER. Un grup d'alumnat de 2n de batxillerat va veure l'obra teatre Laura a la ciutat dels sants, de Miquel Llor, a càrrec de la companyia Accés Teatre al Teatre de l'Escorxador

Laura a la ciutat dels sants

de Lleida. Van posar cara als personatges d'una lectura obligatòria dins el marc curricular de l'assignatura de llengua catalana.

Aquest any, des de l'àrea de filosofia, hem treballat els **drets humans...**

Hem participat en el mapa DENIP

Aquest mapa permet recollir, visualitzar i localitzar les activitats realitzades durant el Dia Escolar de la No-violència i la Pau (DENIP).

Dins aquest àmbit, FundiPau (Fundació per la Pau) ha fet una proposta a les escoles que hem trobat molt interessant de dur a terme amb els nostres alumnes i que permet reflexionar sobre el greu problema que representa la presència massiva i el descontrol de les armes al món, un factor que dificulta enormement la consecució de la pau.

Xerrada sobre mediació

1 DE GENER. Els alumnes de batxillerat van escoltar, al CaixaForum de Lleida, la conferència a càrrec de Jordi Urgell, subdirector i investigador del programa Conflictes i Construcció de Pau de l'Escola de Cultura de Pau. Una interessant xerrada sobre la mediació, la resolució de conflictes i la implantació de la cultura de pau.

Xerrada "escoltem els refugiats"

16 DE MAIG. L'alumnat de 3r, 4t d'ESO i 1r de batxillerat a càrrec de El Kaissa Ould-Brahim EP Zenia al voltant de la problemàtica de les persones refugiades polítiques i per qüestions de llengua.

Concretament, la Kaissa és professora

d'amazig, una de les llengües minoritzades que parlen els berbers del nord d'Àfrica.

Interessant xerrada i interessants les preguntes i les reflexions dels nostres alumnes.

La guerra no és un joc

24 DE GENER. L'alumnat de 4t d'ESO va assistir, al CaixaForum, a la conferència del periodista i fotògraf Gervasio Sánchez que va parlar de la seva experiència com a reporter de guerra. Històries humanes colpidores en països que viuen o han viscut una situació de conflicte bèl·lic.

A més...

notícies CICLES

Intercicles 2013

3 DE MAIG. Els alumnes de 1r del cicle d' animació d' activitats físicoesportives van participar en la XII trobada d' Intercicles d' atletisme que es va celebrar al Prat de Llobregat. Durant molts dies el professor Pep Farré els havia estat preparant. La trobada va resultar ser un èxit. Hi van participar dotze instituts de tot Catalunya amb un total d' uns 400 alumnes i els nostres alumnes del Joan Oró de Lleida van resultar ser el mereixedors guanyadors d' aquesta XII trobada. Enhorabona i gràcies per aquest gran dia!!

Noèlia Escuer i Alías (professora del CFGS d'animació d' activitats)

Els alumnes d'arts gràfiques "tunegen" un cotxe

Durant aquest tercer trimestre els alumnes d'arts gràfiques del nostre institut van col·laborar amb els alumnes de carrosseria de l'institut La Caparella amb l'objectiu de "tunejar" un cotxe. El disseny treballat pels nostres alumnes es va materialitzar en un cotxe personalitzat que es va exposar en la Fira d'FP d'enguany.

CAS

Nova promoció d'estudiants
del Curs d'accès a cicles formatius
de grau superior.

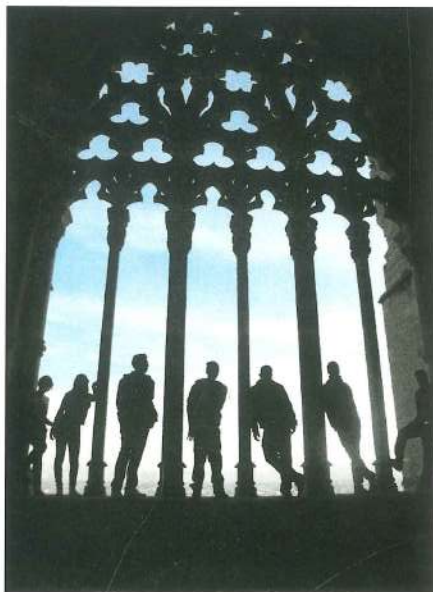
Molta sort!

notícies

Flors d'en
Melcior. Gràcies!

Projecte Des del carrer

DE TOTS

Dia internacional de les Llengües Maternes

21 DE FEBRER. Celebrem la riquesa de les llengües, i ho vam fer amb la lectura de fragments del Manifest a favor de la diversitat lingüística elaborat per la UNESCO l'any 2006, del poema Assaig de càntic en el temple per tal de celebrar l'any Espriu i del poema Quatre paraules de Narcís Comadira que els nostres alumnes van llegir en nou idiomes diferents. A més, peces musicals i cançons a càrrec d'un grup d'alumnes del centre.

Una quinzena d'alumnes de l'institut Joan Oró participen en el projecte Des del carrer organitzat des del Centre de Recursos Juvenils La Palma de l'Ajuntament de Lleida.

El projecte pretén omplir moltes de les hores de lleure en què els nostres joves serien als carrers dels diferents barris de la ciutat sense un objectiu, ni concret ni compartit. Els ofereix uns espais de trobada i acollida, a més de la possibilitat d'inscriure's a les diferents propostes musicals, esportives i creatives que organitza la Regidoria en diferents espais municipals a través de l'Agenda Jove. A més a més, algunes de les propostes tenen, també, una funció socialitzadora i de difusió de l'entorn més proper ja que els nois poden conèixer el territori, és a dir, l'entorn més proper. En destaquem la visita guiada a la Seu Vella, al centre d'art La Panera o al museu Roda Roda, la participació en grups de treball o d'aprenentatge com és el voluntariat lingüístic (català, anglès...)... Ens en sentim orgullosos. Apunteu-vos-hi!

Sandra i Lúdia

teatre

6 DE JUNY. Els alumnes de 4t que fan l'assignatura de teatre van interpretar fragments adaptats de l'obra Homes, de Sergi Belbel. I els alumnes de 3r, els fragments "Desátame" i "Cuando tenga un hijo" de l'obra Besos, de C. Alberola; una escena de l'obra Sóc lletja, de Sergi Belbel, i una petita mostra de la seva creació col·lectiva, Màgic Show. Un èxit!

On regarde et on parle du film

On fait et on mange des crêpes

On chante et on danse la musique française

On résout des énigmes

On garnit la classe

Jor na da Francòfona

L'estenedor

L'estenedor és l'espai on la paraula es fa viva, forta i rica. El racó on els mots es fan públics, s'aïregen i es ventilen. Sempre que les paraules dels nostres alumnes, els textos que han construït, els pensaments sobre blanc... han estat nets i dignes de ser exposats, els hem penjat al nostre estenedor.

Per Sant Jordi: roses, llibres i premis

Com no pot ser d'una altra manera el dia 23 d'abril vam celebrar Sant Jordi de manera llúida amb l'acte de lliurament de premis del 28è Agustí Ricart. Els premiats d'enguany foren:

Categoria 1r cicle ESO :

Narrativa: La diada, de Marina París (2n ESO)

Poesia: Ella, de Tessy Solace (2n ESO)

Categoria 2n cicle ESO :

Narrativa: Una peça petita, d'Ester Sisó (3r ESO)

Poesia: Amigo fiel, d'Alba Mazo (4t ESO)

Narrativa (accèssit): Violetes, de Maria París (4t ESO)

Categoria 2n cicle ESO. Modalitat: anglès/ francès:

Narrativa (anglès): Made of Stone, d'Alba Mazo (4t ESO)

Poesia (francès): La vie sans toi n'a pas de sens, de Leonel Mandong (4t ESO)

Categoria batxillerat, cicles i CAS:

Narrativa (accèssit): Obsessió, de Cristina Boldú (1r batxillerat)

Narrativa: Mi diario secreto, de Lucía Rodríguez (2n batxillerat)

Poesia: L'euga ("Recordant Joan Maragall"), d'Àngels Llorca (1r batxillerat)

També vam lliurar els premis als millors booktrailers fets pels alumnes del CAS:

A la millor ambientació, el guanyador ha estat... Eric Villagrassa, pel booktrailer de L'home a la recerca de sentit

A la millor expressió de l'essència de la novel·la, el guanyador ha estat... Pilar Cardona, pel booktrailer d'El violí d'Aschwitz

A la millor capacitat de suggestió, el guanyador ha estat... Àngel Romero, pel booktrailer d'Aloma

avui

El nostre hort filosòfic

QUI ES FA UNA PREGUNTA, COMENÇA A FILOSOFAR.

Això és el que volia dir Aristòtil quan afirmava que l'home comença a filosofar mogut per l'admiració, la curiositat. I és que és aquest tarannà innat el que caracteritza l'ésser humà, el que ha promogut la nostra evolució des de temps immemorials, el que no ens podem permetre perdre si volem seguir endavant...

No és casual que els mots "cultura" i "cultivar(-se)" tinguin la mateixa arrel. En l'art de fer créixer alguna cosa rau la nostra essència. Nosaltres, en el nostre hort, pretenem fer créixer enciams, però també qüestions, idees o pensaments. Preguntar-nos per què, quan o com.

Què és allò que fa que l'hort ens convidi a la reflexió?

En primer lloc, aquest és un espai de silenci i calma, ingredients imprescindibles per pensar bé. A més, el silenci dels humans permet escoltar altres sons. Només si callem podem sentir els moixons, el vent o el cri-cri d'un grill. Sorolls que ens obren al món, que ens conviden a sortir de nosaltres mateixos i demanar-nos pel nostre lloc en aquesta xarxa de relacions.

I ja amb la ment tranquil·la i els sentits ben desperts, el més important de tots, la vista s'aguditza i comença a buscar... I ens adonem dels fets meravellosos que ens envolten i dels quals formem part!

... I volem saber-ne més, com succeí als primers filòsofs, els anomenats presocràtics, que van "inventar" la filosofia en fer-se preguntes al voltant de la naturalesa, el seu origen, o l'estabilitat d'allò canviant:

D'on prové tot? De l'aigua, l'aire, el foc? De no se sap què?

Com pot ser que d'una llavor tan petita en surti un arbre tan gran?

Per què hi ha una relació tan directa entre la nostra salut i allò que mengem?

Són l'eruga, la crisàlide i la papallona el mateix? Com ho sabem?

En fi, salvant les distàncies, que en són moltes, aquestes són algunes de les preguntes que van capgirar la història d'occident i de tota la humanitat... i difícilment s'haurien donat sense un temps per cultivar. Esperem que els nostres alumnes (se) segueixin conreant.

Sílvia Porté

(<http://hortfilosofic.blogspot.com>)

destaquem

El que més m'ha agradat és plantar. (Antonio José)

Quina diferència hi ha que siguin o no siguin originàries de Lleida? (Àngela)

Per què l'enciam fulla de roure és de color rogenc i els altres no? (Charlenny)

Hi he après moltes coses, per exemple que la verdura és molt saludable... Li voldria ensenyar al meu avi perquè sé que l'hort li agrada molt, i el nostre li encantaria! Li ensenyaré el bloc. (Àngela)

Els alumnes es fan preguntes...

Com és que les arrels de la ceba, tan primes, estan tan enganxades a la terra? (Awa)

Per què els agrada el nèctar? (Charlenny)

A l'hort, hi he estat tranquil·la i contenta, però fer-se preguntes és una mica difícil... (Shazia)

productes

Projectes de 1r d'ESO

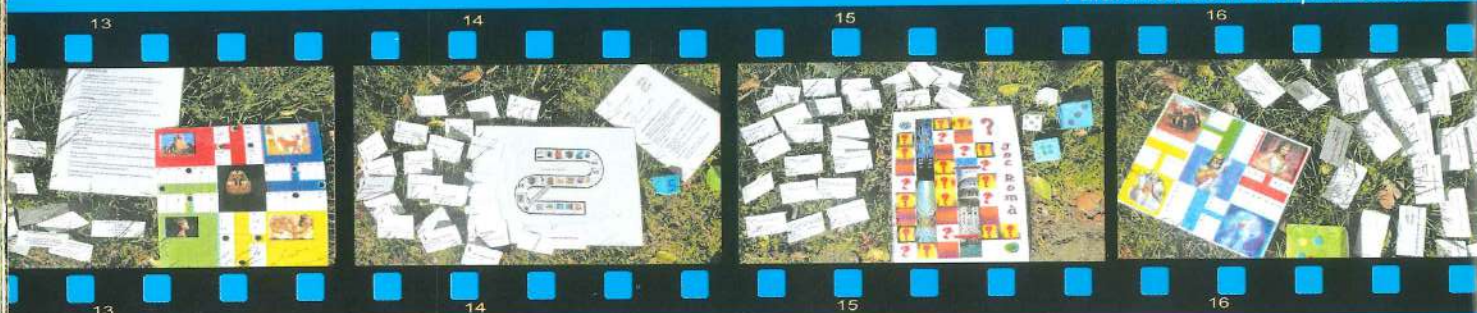
Els arbres del camp escolar

Els alumnes han rebut l'encàrrec d'elaborar plafons informatius dels arbres del camp escolar. Per tal de fer-ho han aprofundit en l'estudi de cadascuna de les diferents espècies escollides, han elaborat una pàgina web amb tota aquesta informació i l'han enllaçat, mitjançant codis QR, als plafons elaborats per als arbres estudiats del camp escolar.

A walk through history

Els alumnes tenien l'encàrrec de construir jocs de taula centrats en diferents períodes de la història. Per fer-ho han hagut d'investigar cadascun d'aquests períodes i després dissenyar i elaborar els jocs. Finalment, s'ha fet la donació a la biblioteca del centre de tot el material produït per tal que estigui a disposició tant de l'alumnat com del professorat.

Renewable energies

Els alumnes han investigat a fons els diferents tipus d'energia i, per grups, han creat empreses especialitzades en algun dels tipus d'energia renovable. Per últim, han preparat una presentació oral per tal de donar a conèixer la seva oferta dins el mercat energètic.

d'aula

Fotografies dels alumnes de
CFGM en Preimpressió en Arts
Gràfiques

Panoràmiques

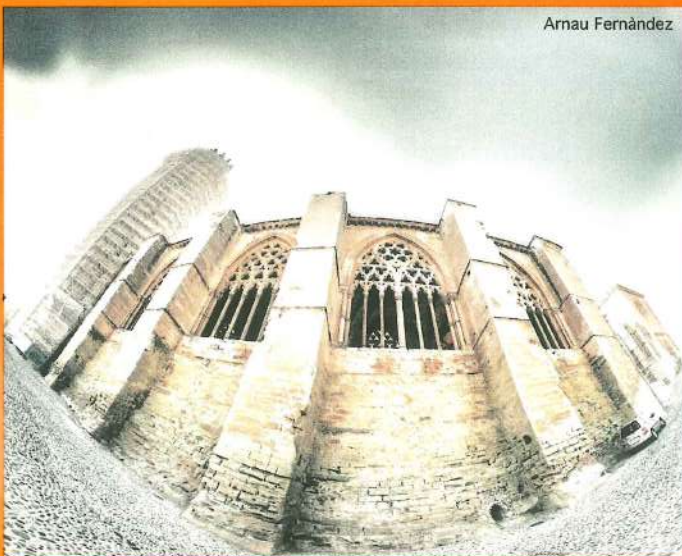

Naila Gil

Àlex Caus

HDR

Arnau Fernández

José Scott

opinió

Reflexions

Escoltem els refugiats

L'ésser humà, des del començament de la seva existència, ha migrat. Les causes poden ser diverses. Per exemple, en busca d'un clima millor, per estar amb la família o actualment, per motius econòmics. Però hi ha més d'un tipus d'emigrants. D'una banda estan els lliures, els que decideixen marxar, on anar i quan. I d'altra banda, els que es veuen forçats a desplaçar-se. I d'aquests, precisament, és dels qui parlaré.

Un desplaçat és aquella persona que ha estat forçada a fugir de la seva llar per raons diverses. Els motius solen ser ètnics, religiosos, polítics i/o nacionals, un fet que succeeix actualment i que no hauríem d'ignorar. Per exemple, només el 2011 van haver-hi quaranta-dos milions i mig de desplaçats. Una vegada desplaçats, què és d'aquesta gent? La majoria de vegades han de ser auxiliats i passen a ser refugiats.[...] Aquests ciutadans que es veuen obligats a fugir acaben sent, moltes vegades, apàtrides. Actualment hi ha dotze milions d'apàtrides al món.

Enmig de tot aquest caos de refugiats, desplaçats i apàtrides apareix l'ACNUR, creat per l'ONU el 1950 amb l'objectiu que oferís una solució al milió de persones que es van veure desplaçades arran de la Segona Guerra Mundial. Des d'aleshores continua treballant actualment per protegir les

persones refugiates.

Aquest problema que moltes persones sofreixen fa plantejar-me on són els drets humans. O sigui, si la Declaració del Drets Humans diu que tot individu té dret a la vida i a la seguretat personal, per què

hi ha persones que encara es veuen forçades a deixar les seves llars i fugir? No hi ha cap altra resposta que la falta d'humanitat i de moral dels homes. L'ésser humà ha demostrat que prefereix els seus interessos que vides humanes. Per això, el treball d'institucions com l'ACNUR (i altres) és digne d'encomi. I és que estan realitzant una obra que salva vides, una obra que, encara que costi dir-ho, protegeix l'home de l'home.

Per concloure només vull esmentar l'exemple de la Kaissa, una dona algeriana que va venir a visitar-nos al nostre institut i que es va veure forçada a marxar del seu país. Per què? Com diu ella, per ser dona i pels seus ideals. Però és un exemple, almenys per a mi, de lluita pels teus ideals. Per això, només m'agradaria fer-hi una reflexió, ja que en el món de corrupció i injustícia en el qual vivim és important tenir quelcom per què aixecar-se cada dia, fins i tot en una situació de desplaçat.

Alberto Cabrera (1r bat)

Processos de pau en conflictes armats

Els alumnes de 4rt d'ESO vàrem assistir a una xerrada sobre els processos de pau en conflictes armats a càrrec del Sr. Jordi Urgell, la qual va ser molt interessant i motiu de reflexió.

Un dels temes que em va cridar l'atenció és que per tal d'aconseguir algun avanç, una de les dues parts en conflicte ha de començar a fer concessions. I això em fa pensar en fins a quin punt estem disposats a cedir per arribar a una meta, on és el límit? [...]

Un altre tema que em va fer pensar va ser el fet que, quan s'acaba un procés de pau, què fan tots aquells guerrillers que només han conegut la vida militar? Com es poden reintegrar a una societat en la qual els ideals pels quals han lluitat

no són acceptats o són durament criticats? [...]

Un altre aspecte a reflexionar són els personatges que comencen aquests conflictes, els líders dels grups armats, partits polítics, càrtels o qualsevol exèrcit que es creguin capaços d'implantar els seus ideals a la força. Qui és aquesta gent a qui nosaltres titllem de malvats?

Ho són, d'això no en tenim cap dubte, però per què ho són, això és un altre tema.

Discutint sobre això amb una companya, jo defensava que les persones no neixen dolentes, no vénen al món amb la idea de carregar-se milions de persones per les seves creences, o de provocar un cop d'estat o assassinar algú, sinó que moltes vegades són persones que des de petites viuen ambients difícils, o bé són maltractades, o bé educades en aquests ideals que després defensen fins a l'extremisme. Defensava la idea que potser només són persones víctimes de la seva

situació... La meua companya, en canvi, defensava que hi ha persones que simplement neixen així.... Si us plau, tu que m'estàs llegint, no creguis també que els estic defensant: el que fan continua essent una barbaritat. Només plantejo la idea que si algú els hagués donat un altre punt de vista, una altra sortida, potser no haurien arribat a fer ni la meitat de mal, potser ara serien una persona anònima qualsevol que veiem passejant pel carrer. Però això, ara, ja no ho sabré mai.

Maria París (4t d'ESO)

Pau en temps de guerra

Els alumnes de 4t i els de 1r de batxillerat vam assistir a una conferència a càrrec de Jordi Urgell, qui ha treballat i participat en diversos projectes de pau en conflictes armats internacionals.

Hi ha moltes guerres al món actualment? Urgell va res-

és molt important en un acord de pau ja que es necessita una opinió externa i objectiva), que consisteix a ajudar a solucionar els conflictes armats mitjançant diverses tècniques que comprenen el diàleg, la disposició a acords, etc. per tal d'aconseguir la pau i que els ciutadans deixin de patir.

Una bona forma de resoldre aquest tipus de conflictes consisteix a reunir als caps dels dos bàndols perquè exposin les seves ideologies i què és el que volen aconseguir amb la guerra, per veure si es pot complaure les dos parts, com

l'exemple de l'última taronja del món de la qual un volia la pela i l'altre el suc, un conflicte que es podia solucionar amb un acord.

Èticament, aquests conflictes no haurien d'existir, però la pau al món és un somni, una idea en la qual només els més petits i innocents creuen, i és que en el nostre món, des de sempre, hi ha hagut guerres que s'han endut milions de vides.

La majoria de nosaltres pensem que les guerres no ens afecten, però, com ens va demostrar el periodista i fotògraf Gervasio Sánchez en una altra conferència, estem equivocats [...]. Per això no s'ha d'ignorar aquest tipus de situació i almenys d'informar-nos-en per comprendre millor les per-

pondre que no tantes com abans, unes quaranta, ja que es resolen més guerres de les que es produeixen; és a dir, un 80% dels conflictes es resolen gràcies a un acord de pau i menys d'un 10% acaben en victòria militar.

Urgell també va explicar l'objectiu de seva feina (que

sones que pateixen les conseqüències de la guerra i poder fer-hi alguna cosa.

Sempre ens han definit l'experiència com els errors que no es tornen a cometre. Per a mi una guerra és un error que es comet i es torna a cometre, i per ara no comprenc que sent els éssers més avançats intel·lectualment puguem cometre aquest error, no arribo a entendre el perquè de la declinació cap a la destrucció de milers de vides innocents per aconseguir els objectius que a algun superior li ve de gust. Qui sap, potser algun dia ho comprencui.

Ilyass el khayder (4t d'ESO)

La verdadera guerra

¿Has mirado alguna vez a los ojos de la muerte? ¿A los de la enfermedad y el miedo? Yo, personalmente sí. En los últimos cuatro años he ido cinco veces a India, y en tales experiencias he ido viendo pobreza y enfermedad. Nunca podré olvidar lo que viví en el invierno de 2010, en Delhi, capital de India.

Estaba subiendo por las escaleras de una pasarela para cruzar al otro lado de la carretera, donde tras fran-

quear algunas calles estrechas se encontraba el sencillo pero cómodo hotel donde mi familia y yo nos hospedábamos. Lo vi allí, un hombre, sentado en los escalones de aquel puente, envuelto en harapos, sucio y, por encima de todo, cansado. Olía muy mal, cosa que se debía a la grave herida que tenía en la pierna, supurando pus y

sangre, infectada, olía a putrefacción. ¿Qué es lo que hice? Bueno, aquí viene la parte de la que nunca me voy a sentir orgullosa, sin embargo debo contarla para que jamás se me pueda olvidar. Dirigí mis ojos en otra dirección, contuve la respiración, y cuando me encontraba unos cuantos escalones por encima de él, volví a coger aire y proseguí mi camino como si nada hubiese pasado. Duró apenas unos segundos, pero hoy, años más tarde, sigo recordando la forma en que yo aparté los ojos de aquel hombre. [...]

En el 2011 se contaron cuarenta contextos de conflicto armado en todo el mundo. Seguro que hay estadísticas que nos pueden decir el número de muertos y de heridos. Pero, ¿qué hay de todas esas personas que sufrieron las repercusiones de la guerra incluso después de que estas hubiesen “terminado”? ¿Qué hay de la pobreza que agita ahora mismo la humanidad? ¿Y todas las atrocidades que se cometen tanto a adultos como a niños? ¿Cuántas guerras se habrán de librar para que se den cuenta de que no es y nunca ha sido la solución a nuestros problemas? [...]

Me pregunto cuál es la verdadera guerra, la verdadera pobreza, y no puedo evitar llegar a la conclusión que son nuestras mentes y nuestros corazones los que están en conflicto, y hasta que no nos demos cuenta de ello y le pongamos remedio con esfuerzo y perseverancia, la verdadera guerra no terminará.

“No hay nada bueno en la guerra, salvo su fin” (Abraham Lincoln)

Alba Mazo(4t d'ESO)

Agenda 21 Trobada de cloenda

Els alumnes de 1r d'ESO en parlen...

El dia 23 de maig vam anar a la Mitjana; hi vam presentar un powerpoint sobre els nostres projectes de l'Agenda 21. Estàvem una mica nerviosos, però finalment ho vam fer molt bé! **Charleny** M'ho he passat molt bé, ha estat divertit el que ens han explicat sobre els ocells... **Fàtima**

Vam anar a una taula i ens va explicar sobre les espècies, els anys, si tenien grassa i si eren femelles o mascles, també el pes, com era la pell i quina

l'alçada; vam veure com els posaven una anella per identificar-los i així fer-ne el seguiment. **Àngela**

Finalment vam fer un taller de com conèixer les petjades dels animals, els excrements i ens van donar unes egagròpiles per saber què havia menjat l'òliba. M'ho vaig passar molt bé!

Charleny

Reprenem el Projecte Òliba

Els alumnes visiten el centre de fauna de Vallcalent i acollim unes altres òlibes

Vam sortir de l'institut a les 9.30h. Vam caminar amb els companys de 3r fins al Centre de Fauna Vallcalent, on l'instructor i ens va explicar què s'hi feia. Després d'explicar-nos-ho, vam anar a veure les cigonyes que estaven en rehabilitació perquè tornessin a tenir força per volar.

A continuació, vam veure els ocells i altres animals que són els "irrecuperables" i que si els deixen en llibertat moriran perquè no es poden valer per si sols.

Finalment, vam anar a buscar les òlibes que acolliríem per portar-les al nostre l'institut. **Ignacio Ferreras** (3r d'ESO)

Entre tots els alumnes els hem triat un nom de diferents idiomes. Elles mateixes es presenten:

Projecte Desembruta

"Amb petits actes podem millorar el nostre món"

Fa uns quants dies una brigada de neteja va vindre al descampat situat davant del nostre institut per netejar-lo, tot i que encara hi ha deixalles. Però que hi hagi deixalles no és culpa de la brigada, sinó nostra, que estem fent mal al nostre món.

Però ha arribat l'hora de fer-nos una gran pregunta: volem aquest món per als nostres fills, néts i besnéts? Jo, per la meua part, no ho vull per a la meua generació. Crec que és hora que comencem a posar ordre al nostre món i mantenir-lo en condicions.

No ens costa gaire cuidar el nostre entorn. Amb petits actes podem millorar el nostre món: anar en bici o caminant, reutilitzant els brics... El nostre món s'ho mereix i nosaltres, també. **Tessy Solace** (2n d'ESO)

Violetes

[...] Jo he crescut enmig dels dos mons: amb les comoditats d'una ciutat petita i les virtuts de la vida tranquil·la d'un poble. Entre cotxes en hora punta i bicicletes per camins de pedres. Entre cinemes i arbres fruiters. En realitat, em sento afortunada de la vida que tinc, i és per això que em pesa en el cor haver d'abandonar-la sense saber si quan torni continuarà aquí i per mi. Si us plau, queda't, troba la manera de sobreviure, de perdurar el teu verd sobre el gris, de protegir els camps i els canals fins que torni, que l'asfalt et torni el que és teu i que no et robi res més. I, sobretot, encarrega't que les violetes puguin tornar a la primavera.

Fragment. Maria París (premi narrativa 2n cicle ESO)

Made of stone

Perhaps i was all about the thick fog, or the mystic moonlight through the stormy clouds, but probably, to be honest, I think that everything happened because of love. I couldn't be more beautiful, the mist, the imminent rain, the hooting of owls, the sound of the nearby river, so beautiful... it made me feel alive.

Fragment. Alba Mazo (premi narrativa anglès 2n cicle)

L'euga

(recordant Joan Maragall)
Desperta en el silenci de la nit
entre la pols i la palla gemega.
Mentrestant la criatura de dins,
a punt de ser expulsada cap al món,
es mostra indiferent al patiment.
Desvetllat pels bramuls, el masover,
conscient del que està a punt de transcórrer, acut a l'ajuda de l'animal.
La sang es confon amb la terra fosca,
tots els animals de la granja
sembla que entonin al compàs del vent
un cant solemne per a aquesta euga
ja gairebé sense forces ni esma.
L'euga crida sense tenir veu,
l'euga plora sense tenir llàgrimes,
quan el seu fill, indiferent al món,
ha nascut sense vida.

Àngels Llurda (premi poesia BAT)

Literatura

La diada

Era el dia 23 d'abril, diada de Sant Jordi del 2003. El dia era clar i lluminós però el rostre de la mare indicava el contrari. La mare era una dona d'1,68, esvelta. Tenia els pòmuls molt marcats. La directora del col·legi ens havia cridat per anar a la sala on ella era i ens va deixar soles.

Llavors aquelles dues paraules van caure sobre meu com un got d'aigua freda: s'ha mort.

48 hores abans...

Fragment. Marina París (premi narrativa 1r cicle ESO)

Ella

Ella és com la pluja que no es pot controlar,
com la lluna que es pot contemplar però no obtenir,
com la mar que dóna vida i la treu,
com el sol que dóna vida a les plantes,
com la meua mà que quan escric això em trèmola sense parar.

Fragment. Tessa Solace (premi poesia 1r cicle ESO)

La vie sans tu n'a pas de sens

La vie sans toi, je ne peux pas...

C'est dans tes bras,
que j'aime me blottir,
sans vouloir en sortir.

La vie sans toi, je ne peux pas...

Fragment. Leonel Mandong (premi francès 2n cicle ESO)

Una peça petita

No hi ha millor sentiment que veure els teus propòsits com es fan realitat, veure com un castell es descarrega. Perquè quan et sents així només hi ha abraçades i somriures, gent contenta al teu voltant, llavors els pensaments negatius se'n van. I per molt que siguis una peça petita, aquest sentiment de satisfacció el sents igual, perquè saps que gràcies a tu aquests propòsits s'han pogut complir. Que tu també has format part d'aquest esforç. I que també tens dret a poder gaudir-lo com qualsevol altre.

Fragment. Ester Sisó (premi narrativa 2n cicle ESO)

Mi diario secreto

12 de setiembre. Me despierto sobresaltada en mi cama, la habitación está a oscuras. He vuelto a tener esa pesadilla. Parece tan real... Estoy sola en casa, mi padre ha vuelto a trabajar hasta tarde, mi hermano no sé dónde está... Laila viene a mi cama, se ha dado cuenta que estoy despierta, se pone a mi lado y gimotea, sabe que tengo miedo. Me encanta, sabe cuándo estoy mal y se queda conmigo para animarme.
15 de setiembre. Hace dos meses que estoy así, cada dos por tres tengo la misma pesadilla. [...]

Fragment. Lucía Rodríguez (premi narrativa batxillerat)

Mirades

Voluntariat

Aprenem a parlar, aprenem a escoltar, construïm coneixement, enfortim relacions

Marius Florin és un dels alumnes de 4t que participa en el projecte Voluntariat lingüístic, que té com a objectiu ajudar alumnes no-catalanoparlants que entenguin i parlin el català. El projecte se centra en cinc o sis converses dutes a terme durant l'hora d'esbarjo a l'institut utilitzant el català com a instrument de comunicació.

Així, durant el segon trimestre hem pogut veure el Marius i la Lauren passejant o asseguts l'un al costat de l'altre parlant... en català.

En Marius ens comenta que li interessa "ajudar la Lauren que entengui el català i el parli". Se'l veu content, "l'experiència m'ha resultat gratificant, m'ho he passat bé i les

estones amb la Lauren no m'han semblat gens avorrides". A més, ha fet un interessant exercici d'empatia, "m'he posat en la pell de la Lauren, ha de ser difícil! Però s'hi ha esforçat molt i ara ja entén força bé el català. I això que jo parlo molt de pressa..." ens confessa amb una rialla.

Parlant amb el Marius ens adonem que l'activitat li va com anell al dit, atent i entusiasta, afirma que "l'any vinent tornaria a repetir l'experiència".

*T'agrada viure a Lleida? -pregunta el Marius a la Lauren.
...i l'ambient? -precisa ell.*

Però a l'estiu tot està molt més animat...-matixa en Marius.

De quin equip de futbol ets?

Que va fer el Barça la setmana passada?, va perdre...- diu amb un to un pèl sarcàstic

mirades

lingüístic

Aprentem a parlar i a aprendre a escoltar, coneixem les relacions i les interaccions

Lauren Daniela Mejia és una alumna de 1r d'ESO que fa només pocs mesos que viu a Lleida i que estudia al nostre centre. Ens comenta que no li ha costat gaire integrar-s'hi i que l'experiència del voluntariat li resulta "molt positiva, m'ha ajudat molt!". El Marius i la Lauren han encetat converses interrompudes pel so del timbre que obliga els alumnes a tornar a l'aula, i ella ens explica que

m'agradaria parlar bé el català

els temes de què han parlat han estat diversos: "gustos, del que m'agrada, d'equips de futbol, esports, què volem ser de grans..."

El voluntariat "em serveix per aprendre, m'agrada ser a Lleida, l'institut..., i m'agradaria parlar bé el català", ens confessa la Lauren amb un català encara amb interferències però amb actitud de predisposició.

Sí- respon la Lauren.

Una mica avorrit. A Colòmbia és millor -diu la Lauren amb un cert orgull.

Del Barça -respon sense dubtar.

Sí, però és que estan cansats de tan guanyar -somriu.

Extra

Els alumnes de 4t parlem amb Pedro Berenguel

Pedro Berenguel Nieto és autor de la novel·la *La última plaga*, el primer llibre d'una trilogia. Exestudiant del Joan Oró, ha vingut a presentar-nos la seva novel·la de ciència ficció recentment publicada.

Apart de les típiques preguntes que els alumnes li vam fer sobre com et vas inspirar, o quant de temps et va portar escriure aquesta història, em sembla molt més interessant com el va publicar. Moltes persones amb aptituds (o no) literàries intenten publicar les seves obres posant-se en contacte amb editorial rere editorial.

No és fàcil que publiquin la teva obra, per això Pedro va optar per alguna cosa diferent, l'editorial Círculo Rojo, que t'ajuda a l'anomenada autoedició, "de este modo es mi esfuerzo, no el de la editorial", va explicar l'autor.

Dedicant una mitjana de quatre a cinc hores per setmana, va tardar dos anys a acabar la novel·la. Tot i que un dels capítols, "Shocker Ball", el va reescriure quaranta-tres vegades, confessa que la inspiració no és un problema per a ell, "tinc inspiració constant,

el que és triar; transformo la realitat en ficció". També va decidir dissenyar la seva pròpia portada i, assessorat, va voler transmetre un sentiment, la serenitat.

La seva novel·la està situada en un futur indeterminat, "de esta manera nunca digo las fechas, y así puedo predecir algo sin equivocarme", i el lloc on passa la major part de la història és un dels satèl·lits (llunes) de Júpiter, Europa, un indret gelat d'on s'extreu aigua congelada i potable per comercialitzar-la.

Pedro la defineix com "la benzinera del Sistema Solar". I pel que fa als personatges, "són reals, t'hi pots identificar". L'autor explica que tots porten una part d'ell mateix, fins i tot els femenins, i destaca la detectiu privada Karla, que "agrada a tothom". "Una lectura amena, t'enganxa", així és com defineix la seva obra.

Aquesta novel·la ha estat un repte per a ell, "m'he sentit a gust amb mi mateix".

"No tinc por de ser jo mateix". Amb aquesta filosofia, l'autor de *La última plaga* ha aconseguit fer una de les coses que més l'apassionen a la vida, escriure. **ALBA MAZO (4t ESO)**

Ordinaris

"Actuar davant la càmera ha estat una experiència molt enriquidora"

Vaig conèixer una noia que em va dir que necessitaven una actriu; jo li vaig dir que des dels nou anys havia actuat en obres de teatre i que m'encanta la interpretació. M'hi vaig presentar, em van donar un guió i vaig haver de representar una petita escena. Em van dir que els va agradar molt i que era el perfil

que estaven buscant". Així va començar la participació de la Saray en el curtmetratge l'imatge imperfecta, organitzat per Palma (Centre de Recursos Juvenils de Lleida).

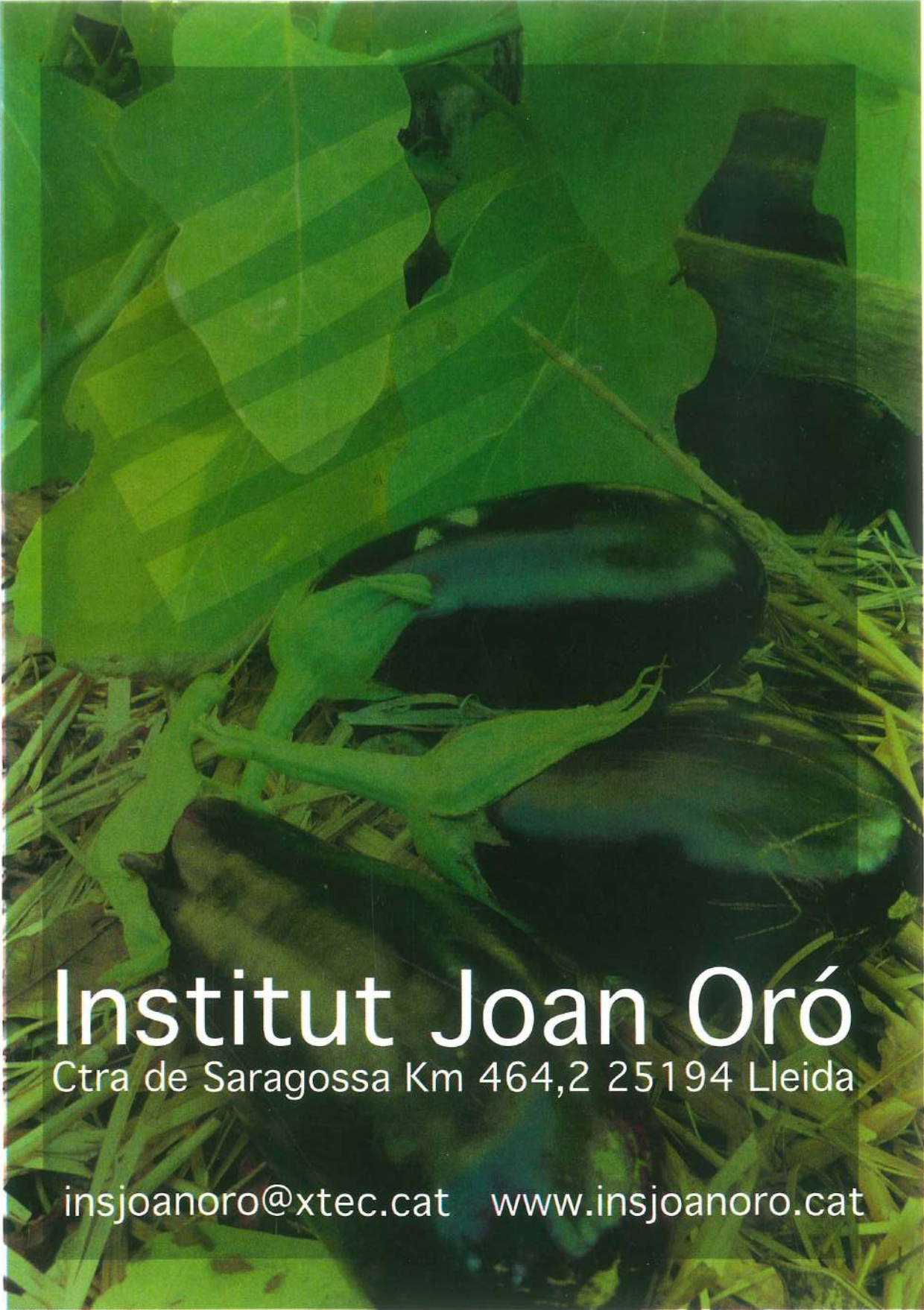
Saray González estudia 1r de batxillerat al nostre institut, i molt sovint l'hem vist damunt de l'escenari fent teatre o com a presentadora d'algun acte del

centre. Sempre amb un somriure, amb naturalitat, amb talent. Però "fer un curtmetratge és molt diferent -ens explica-, havia d'improvisar més ja que cada actor havíem d'estudiar el guió sols. I el dia de la gravació no sabíem com actuarien els companys. Va ser molt divertit i et sorprèn com durant el rodatge va fluint tot". La nostra alumna dona vida a l'Ariadna, una reportera insegura que cau en l'anorèxia. "No em va ser gaire difícil posar-me en la pell del personatge, ja que m'adapto fàcilment al que em demana

el guió", tot i que també destaca escenes complicades com "quan em vaig desmaiar, ja que no sabia com caure, i quan havia de fer plorar fent una entrevista. Estava bastant nerviosa, però finalment vaig emocionar el grup i em van felicitar; això em va donar molta seguretat". És interessant la reflexió a què arriba després de veure'n el resultat, "em

vaig adonar que com més difícil és una cosa, l'has de fer, perquè després la satisfacció que sents quan te'n surts és molt més gran".

"Actuar davant la càmera ha estat una experiència molt enriquidora, ho repetiria infinites vegades més." Les paraules de Saray desprenen una justa combinació d'il·lusió i prudència, ens confessa que li agradaria que aquesta aventura li obrís una porta cap a la interpretació, "és una de les meves metes a la vida; m'encantaria poder dedicar-m'hi, sense deixar de banda els estudis. Però prefereixo tocar de peus a terra i si m'arriba una oportunitat, la sorpresa serà més gratificant".

Institut Joan Oró

Ctra de Saragossa Km 464,2 25194 Lleida

insjoanoro@xtec.cat www.insjoanoro.cat